

Miejscowość dnia .....

**SĄD OKRĘGOWY W WARSZAWIE XIII
WYDZIAŁ UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH
Al. Solidarności 127
00-898 WARSZAWA**

Odwołujący się:

Nr ewidencyjny świadczenia

Strona pozwana: **Zakład Emerytalno-Rentowy MSW i A, ul. Pawińskiego 17/21
w Warszawie.**

Sygnatura akt sprawy:

PISMO PROCESOWE

W odpowiedzi na przesłane przez Sekretariat XIII Wydziału Ubezpieczeń Społecznych Sądu Okręgowego w Warszawie, sygn. akt.: XIII z dnia r. otrzymane r. - stanowisko Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, znak: z dnia roku, oraz - **podtrzymuję swoje odwołanie** z dnia 22.11.2010 r. od decyzji Dyrektora ZE-R MSWiA w Warszawi z dnia **w części dotyczącej obniżenia mojej emerytury.**

Ponadto wnoszę o:

1. Oddalenie uzasadnienia Zakładu Emerytalno – Rentowego MSWiA i podtrzymuję swoje stanowisko zawarte w odwołaniach: z dnia r. oraz z dnia

2. Zmianę zaskarżonej decyzji w części odnoszącej się do ponownego ustalenia wysokości mojego świadczenia przez przyznanie mi emerytury policyjnej, naliczonej w wysokości 40 % podstawy jej wymiaru za 15 lat służby,

3. Ponowne wyliczenie całego okresu służby w Wojskach Ochrony Pogranicza, gdyż niewłaściwie określono podstawę wymiaru emerytury za następujące okresy: od dnia do dnia r.; od dnia r. do dnia – nie uwzględniając przepisu art. 8 ust. 2 Ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (tekst jednolity Dz.U.z 1983 r. Nr 29 poz.139 z późn.zmia.) oraz wydanego na jej podstawie Zarządzenia Ministra Obrony Narodowej Nr 69/MON z dnia 30.12.1972 r. w sprawie zasad i sposobów zaliczania niektórych okresów służby wojskowej w wyższym wymiarze.

4. Ponowne wyliczenie okresu służby w organach bezpieczeństwa państwa od do /studia w Wyższej Szkole Oficerskiej w Legionowie/ i zaliczenie tego okresu służby po 2,6%, a nie jak to jest w decyzji po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok.

UZASADNIENIE.

Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA – decyzją Nr ZER z dnia r. – dokonał ponownego ustalenia wysokości mojej emerytury policyjnej przeliczając lat miesięcy i dni według mnożnika 0,7% podstawy wymiaru emerytury, a tym samym obniżył wysokość mojego świadczenia emerytalnego do % podstawy wymiaru. Łączna wysokość emerytury (...) stanowi podstawy wymiaru.

W odpowiedzi na moje odwołania przedstawicielka organu emerytalnego, wnosząc o oddalenie wszystkich odwołań, pisze iż świadczenie emerytalne uległo zmniejszeniu z uwagi na niższą niż dotychczasowa wysługę emerytalną – obliczoną na podstawie art. 15 b Ustawy w dnia 18 lutego 1994 r o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji ..... (Dz.U. z 2004 r Nr 8 poz. 67 ze zmian.).\

Nie kwestionuję mojej służby w Zwiadzie Wojsk Ochrony o Pogranicza i choć Zwiad WOP jest wymieniony w art. 2 ust.1 pkt 7 Ustawy z dnia 18 października 2006 r o ujawnianiu informacji dokumentach..... (Dz.U z 2007 r.Nr 63 poz.425 z późn.zm.) jako organ bezpieczeństwa państwa to moim zdaniem nie może być zaliczony do tych organów, gdyż nie spełnia kryteriów zawartych w ust 3 art.2 w/w ustawy, który stanowi: „Jednostkami Służby Bezpieczeństwa, w rozumieniu ustawy, są te jednostki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, które z mocy prawa podlegały rozwiązaniu w chwili zorganizowania Urzędu Ochrony Państwa, oraz te jednostki, które były ich poprzedniczkami”. Ustawą z dnia 6 kwietnia 1990 r. o utworzeniu Urzędu Ochrony Państwa z chwilą utworzenia UOP – ROZWIĄZANO Służbę Bezpieczeństwa (art. 129 ust.1). Zgodnie z art. 130 w zw. z art. 137 cytowanej ustawy Urząd Ochrony Państwa utworzony został w dniu 10 sierpnia 1990 r.

Biorąc pod uwagę ust.3 art. 2 ustawy o ujawnianiu informacji..... nie można zaliczyć Zwiadu WOP do organów bezpieczeństwa państwa, gdyż nie został on rozwiązany z mocy ustawy w momencie utworzenia UOP.

Zwiad WOP-u został rozformowany wraz z rozformowaniem Wojsk Ochrony Pogranicza 15 maja 1991 r. na mocy art.148 ust.3 Ustawy z 12 października 1990 r. o Straży Granicznej Dz.U.z 2005 r Nr 234 poz.1997).

Definicja ustawowa obowiązuje bezwzględnie i żaden urzędnik nie może jej ignorować. Skoro więc Zwiadu WOP nie można zaliczyć do organów bezpieczeństwa państwa, to na jakiej podstawie prawnej zostało obniżone moje świadczenie emerytalne?

Ad 2. Przedmiotem sporu z Zakładem Emerytalno-Rentowym MSWiA jest interpretacja art. 2 ust. 3 pkt. 2 ustawy z dn. 23.01.2009 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji ... z dnia 18.02.1994 r.

Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA obliczając wysokość mojej emerytury na podstawie ustawy z dnia 23.01.2009 r. (Dz. U. Nr 24, poz. 145) o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym... itd., **dokonał błędnego** wyliczenia wysokości mojego świadczenia emerytalnego. Mianowicie, w Art.2 ust. 3 ustawy zmieniającej ustawodawca zastrzegł, że Art.14 i Art.15 ustawy z 1994 roku stosuje się odpowiednio. W związku z tym Art.15 ustawy z 1994 roku jednoznacznie wskazuje, że emerytura dla funkcjonariusza, który pozostawał w służbie przed dniem 2.01.1999 r. wynosi 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby i **jest nieprzeliczalna żadnymi wskaźnikami rocznymi, a nowelizacja z dnia 23 stycznia 2009 r. tego stanu nie zmieniła w żadnym zakresie.**

ZER MSWiA wbrew woli ustawodawcy i stosując błędną interpretację, obniżył mi emeryturę za okres służby do 1990 roku. Oznacza to zmniejszenie wskaźnika o 1,9%, co sprawia, że rok mojej służby został potraktowany na równi z okresami nieskładkowymi, a zatem dokonał ponownej prawnej kwalifikacji mojej służby, naruszając Art. 4 Ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu

emerytalnym funkcjonariuszy (Dz. U. Nr 8. poz. 67, tekst jednolity) oraz Art. 6. ust.1 pkt. 6b Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. (Dz. U. Nr 39. poz. 353 z 2004 r., tekst jednolity) o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w którym Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu (w organach bezpieczeństwa publicznego określono, iż okresami składkowymi są okresy służby pełnionej w **Polsce** w Urzędzie Ochrony).

Poprawnej interpretacji stosowania tego przepisu (art. 15b ust.2) przez ZER MSWiA dokonała na posiedzeniu TK w dniu 13 stycznia 2010 r. Sędzia Trybunału Konstytucyjnego – **prof. Teresa Liszcz (specjalista prawa pracy)**, która uznała, że naliczenie po 0,7% za rok, należy przyjąć dopiero powyżej okresu 15 lat służby. Cytuję:

Wyciąg ze Stenogramu Trybunału Konstytucyjnego - wypowiedzi Sędziego Trybunału Konstytucyjnego, Teresy LISZCZ w dniu 13 stycznia 2010 r. w trakcie rozpatrywania sprawy K 6/09: w sprawie zgodności ustawy z dnia 23 stycznia 2009 roku o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin z art. 2, art. 10, art. 31 ust. 3 oraz art. 32 konstytucji.

(str. 75) Sędzia Teresa Liszcz:

Czy to tylko od przelicznika zależy wysokość świadczenia? Art. 15b w tej zaskarżonej ustawie w swoim ust. 2 stanowi wyraźnie: „Przepisy art. 14 i 15 stosuje się odpowiednio”. A przepis art. 15 stanowi: „Emerytura dla funkcjonariusza, który pozostawał w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., wynosi 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby...” – to zostaje. Oczywiście, od razu uprzedzając zarzuty, powiem, że nie jest to zbyt elegancko, przejrzyście napisane, ale tego się nie da inaczej rozumieć. Zostaje zasada, że po 15 latach nabywa się 40%.

Dodatkowo swoje stanowisko Sędzia Teresa Liszcz , zawarła w **zdaniu odrębnym** do uzasadnienia wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 lutego 2010 r., **sygn. Akt K 6/09** opublikowanym na **str. 143**, cytuję:

*„Ustawodawca wybrał więc wariant „oszczędzający”, polegający na pozostawieniu byłym funkcjonariuszom bezpieczeństwa PRL dotychczasowego prawa do zaopatrzenia „mundurowego”, ze zmianą tylko jednego elementu, jakim jest wskaźnik wymiaru emerytury, który – co do zasady – został obniżony z dotychczasowego 2,6% do 0,7%. Jest to obniżenie o niemal połowę wskaźnika dotyczącego w systemie powszechnym tzw. okresów składkowych (tj. głównie okresów zatrudnienia lub wykonywania innej działalności zarobkowej), wynoszącego 1,3%. Takie obniżenie wskaźnika wymiaru ma zrównoważyć pozostałe elementy mechanizmu ustalania wysokości emerytury funkcjonariusza, znacznie korzystniejsze od odpowiednich elementów mechanizmu ustalania emerytury powszechnej **(niezmieniona, znacznie korzystniejsza podstawa wymiaru; stosowanie do podlegających zmniejszeniu emerytur, na podstawie art. 15b ust. 2 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy, przepisów art. 14 i art. 15 ustawy, przewidujących wyższe nawet niż 2,6% wskaźniki wymiaru za niektóre okresy służby; oraz stosowanie wskaźnika 2,6% za okresy – maksymalnie 3 lata – zwykłego zatrudnienia poprzedzającego służbę w charakterze funkcjonariusza; zwiększenie emerytury z tytułu inwalidztwa związanego ze służbą; korzystniejsze zasady ograniczenia wysokości emerytury w związku z uzyskiwaniem przez emeryta dodatkowych przychodów; pomijając dodatkowe świadczenia socjalne przysługujące emerytowi „mundurowemu”).***

Także Trybunał Konstytucyjny w swoim uzasadnieniu **WYROKU** z dnia 24 lutego 2010 r. **Sygn. akt K 6/09 - 15/2/A/2010** potwierdził intencję i wykładnię ustawodawcy na **str.74 i 75**, cytuję: **(str. 74)**

8.5. Przechodząc do rozpatrzenia zarzutu nadmiernej ingerencji w prawo do zabezpieczenia społecznego, Trybunał Konstytucyjny ustalił, że ustawodawca obniżył sposób naliczania podstawy

wymiaru emerytury członków Wojskowej Rady oraz funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa Polski Ludowej, którzy pozostawali w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r. i którzy wysłużyli co najmniej 15 lat, z 2,6% podstawy wymiaru za każdy kolejny rok tej służby do 0,7%. Trybunał jednocześnie stwierdza, że ustawodawca utrzymał na dotychczasowych zasadach:

- 1) prawo do świadczenia emerytalnego już po 15 latach służby,
- 2) prawo do podwyższonej emerytury po spełnieniu dodatkowych przesłanek określonych w art. 15 ust. 2-4 w związku z art. 15b ust. 2 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy,
- 3) uprzywilejowany w stosunku do powszechnego systemu ubezpieczenia sposób liczenia podstawy wymiaru emerytury funkcjonariuszy,
- 4) zasady i terminy waloryzacji emerytur i podstaw ich wymiaru,
- 5) świadczenia z tytułu renty inwalidzkiej,
- 6) świadczenia z tytułu renty rodzinnej

(str. 75)

Trybunał Konstytucyjny dostrzega również, że ustawodawca obniżając podstawę wymiaru emerytury funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa państwa służących w latach 1944-1990, przewidział wyraźnie odpowiednie stosowanie art. 14 i art. 15 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy (art. 15b ust. 2).

W art. 14 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy ustawodawca uregulował zasady, na jakich dolicza się do wysługi emerytalnej określone okresy przypadające po zwolnieniu ze służby. W myśl tego artykułu m.in.:

„1. Emerytowi uprawnionemu do emerytury obliczonej na podstawie art. 15 dolicza się na jego wniosek do wysługi emerytalnej, z zastrzeżeniem ust. 2, następujące okresy przypadające po zwolnieniu ze służby:

- 1) zatrudnienia przed dniem 1 stycznia 1999 r. w wymiarze czasu pracy nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy;
- 2) opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe po dniu 31 grudnia 1998 r. lub okres nieopłacania składek z powodu przekroczenia w trakcie roku kalendarzowego kwoty rocznej podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia.

2.Okresy, o których mowa w ust. 1, dolicza się do wysługi emerytalnej, jeżeli:

- 1) emerytura wynosi mniej niż 75% podstawy jej wymiaru oraz
- 2) emeryt ukończył 55 lat życia – mężczyzna i 50 lat życia – kobieta albo stał się inwalidą.

3.Okresy zatrudnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 1, dolicza się do wysługi emerytalnej po ich przeliczeniu na okres zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy.

4.Za każdy rok okresów, o których mowa w ust. 1, doliczanych do wysługi emerytalnej w myśl ust. 1-3 emeryturę obliczoną na podstawie art. 15 zwiększa się o 1,3% podstawy jej wymiaru”.

Gdyby zamiarem ustawodawcy było pozbawienie prawa do 40 % podstawy wymiaru emerytury za 15 lat służby, to zrobiłby to poprzez umieszczenie nie budzącej wątpliwości interpretacyjnych normy prawnej w noweli ustawy emerytalnej. Ponieważ jest to uprawnienie nadane ustawą, więc tylko zapis ustawowy może tego prawa pozbawić (zgodnie z art. 31 ustęp 3 Konstytucji, który stanowi, że ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych praw mogą być ustanowione tylko w ustawie);

Jeśli nawet przepis art. 15b został sformułowany w sposób niejednoznaczny, na co wskazała sędzia T. Liszcz na rozprawie w TK w dniu 13 stycznia, to należy w procesie stosowania prawa przyjmować interpretację korzystną dla odwołującego się. Wynika to ze stanowiska doktryny prawa konstytucyjnego: Piotr Winczorek *Prawo konstytucyjne Rzeczypospolitej Polskiej*, Warszawa 2003 r. str. 88 – 89; Dariusz Górecki, Witold Brodziński i inni: *Polskie prawo konstytucyjne w zarysie*, Zakamycze 2006 r. str. 78 – 86.

Zatem decyzja ZER MSWiA jest sprzeczna z treścią ustawy, na mocy której została wydana”.

Warto również w tym miejscu przywołać stanowisko Sądu Najwyższego ze stycznia 2009 r.:

„Uprawnienia emerytalne nie są szczególnymi korzyściami (nagrodą) (...) nawet w odniesieniu do służb mundurowych. Jest to uprawnienie z tytułu pełnienia tej służby w organach państwa. Emerytura należy się za pełnienie służby, a nie za sposób jej pełnienia. Jeśliby sposób doprowadzał do popełnienia przestępstwa, to możliwe jest odebranie prawa do emerytury mundurowej, czego jiej przewiduje system powszechny.

Odrębny system emerytalny służb mundurowych – nie kształtuje emerytalnych przywilejów, tak jak się powszechnie twierdzi, ale uwzględnia szczególne ryzyko zawodowe”.

System emerytalny służb mundurowych jest zatem nieco surowszy niż system powszechny, w którym emerytura nie można zostać pozbawionym. Emerytura wypłacana z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (cywilna) jest więc w szczególny sposób chroniona i nikt – jak dotychczas- nie ośmielił się odbierać, czy też ograniczać nabytych już uprawnień z tytułu zatrudnienia w innych niż mundurowe instytucjach państwa, działających w ramach tej samej Konstytucji

Ad 3. W przypadku żołnierzy WOP zaliczanie niektórych okresów służby w wyższym wymiarze jest uregulowane w § 3 pkt 4 wydanego na podstawie art. 9 ust.2 i 4 Ustawy z dn. 16 grudnia 1972 r o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (tekst jednolity Dz.U. z 1983 r. Nr 29 poz.139 z późn.zm.) Zarządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 30 grudnia 1972 r w sprawie zasad i sposobów zaliczania niektórych okresów służby wojskowej w wyższym wymiarze.

Wyżej wspomniany § 3 pkt.4 tego zarządzenia stanowi, że: „ Do wysługi emerytalnej zalicza się w wymiarze 1,5 roku za 1 rok okresu służby wojskowej w Wojskach Ochrony Pogranicza w strażnicach wszystkich typów, placówkach granicznych, placówkach kontrolnych, batalionach portowych i referatach zwiadu ...”.

Być może ZER MSWiA traktuje to jako „przywilej gwarantowany żołnierzom Wojsk Ochrony Pogranicza przez „system komunistyczny”. Trudno jest jednak zgodzić się z tym tokiem rozumowania, gdyż „ przywilej – wg Wielkiej Ilustrowanej Encyklopedii Powszechnej- to szczególne uprawnienia, względnie zwolnienia od pewnych zobowiązań nadane przez specjalne prawo jednostce, stanowi, grupie zawodowej itd”.

Gdyby przepis § 3 pkt 4 Zarządzenia Ministra Obrony Narodowej dotyczył li tylko kadry Zwiadu WOP to możnaby przyjąć taki tok rozumowania, jednak przepis ten dotyczył wyłącznie żołnierzy pełniących służbę w bezpośredniej, fizycznej ochronie granicy państwa – niezależnie od pionu służby. Nie mogła z niego skorzystać np. kadra wydziału zwiadu brygady.

Przepis ten nie jest również wymysłem systemu komunistycznego, gdyż po raz pierwszy został wprowadzony art. 52 Ustawy z dnia 11 grudnia 1923 roku o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, a następnie recypowany do ustawy z dnia 16.12.1972 r o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin.

Jeżeli zamysłem ustawodawcy byłoby traktowanie tego zapisu Zarządzenia Ministra Obrony Narodowej jako przywileju, to co najmniej dziwnym wydawałby się fakt, iż „komunistyczny przywilej” został przeniesiony do obecnie obowiązującej w Niepodległej Polsce Ustawie z dnia 12 października 1990 r o Straży Granicznej (Dz.U z 2005 r.Nr 234 poz.1997 z późn.zm):

Art. 74. 1. Funkcjonariusz po 15 latach służby nabywa prawo do emerytury policyjnej.

2. Funkcjonariuszom służby stałej pełniącym służbę w strażnicach, granicznych placówkach kontrolnych oraz w składzie etatowych załóg jednostek pływających Straży Granicznej zalicza się do wysługi emerytalnej za 1 rok służby półtora roku służby.

W przepisach regulujących tok pełnienia służby w Wojskach Ochrony Pogranicza brak było zapisu, jaki znajduje się w art. 37 pkt 2 Ustawy o Straży Granicznej, mówiącego, że: „Czas pełnienia służby funkcjonariusza wynosi 40 godzin tygodniowo, w przyjętym okresie rozliczeniowym, nieprzekraczającym 3 miesiące”.

Przelicznik ten stanowił więc rekompensatę za nienormowany czas służby, służbę w różnych porach doby oraz w dni świąteczne i ustawowo wolne od pracy.

Należy również stwierdzić, że pełnienie służby granicznej było i nadal jest wykonaniem zadania bojowego w ochronie granicy państwowej. Granica państwowa musi być chroniona zawsze, bez względu na porę roku, doby i warunki atmosferyczne.

W odpowiedzi na moje odwołanie ZER MSWiA stwierdza, iż odebranie „przywilejów” nie stanowi dyskryminacji, a prowadzi do równości wobec prawa, oraz że gwarantowanie określonej grupie społecznej przywilejów za służbę w organach bezpieczeństwa godzi w równość obywateli wobec prawa.

Choć służyłem w Zwiadzie Wojsk Ochrony Pogranicza nieprawnie uznanym za organ bezpieczeństwa państwa, to jednak nie przestałem być obywatelem, któremu przysługują prawa konstytucyjne, a także inne uprawnienia wynikające z ustawy. Każde państwo ma obowiązek ochrony tych praw, niezależnie od swojego ustroju i krajowej regulacji prawnej. Poszanowanie praw człowieka i godności ludzkiej jest uznawane za podstawę sprawiedliwości i pokoju na świecie.

Zasada równości w prawie oraz równości wobec prawa jest wyrażona w artykule 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, który stanowi, że wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Norma ta obrosła bogatym orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego.

Istota zasady równości wyraża się w nakazie podobnego (identycznego) traktowania podmiotów i sytuacji podobnych (identycznych).

Zastanawiające jest jak zasada ta ma się do sposobu potraktowania przez IPN i ZER MSWiA żołnierzy, którzy służyli w Zwiadzie WOP. Na kilka tysięcy osób służących w Zwiadzie WOP w latach 1944 – 1990 emerytury zostały obniżone stosunkowo nielicznej grupie.

Brak jest również jakichkolwiek kryteriów, wg których dokonywano obniżenia emerytur byłym wopistom.

W tej sytuacji nie można mówić o równości wszystkich wobec prawa, czy równości w prawie.

AD 4. w okresie od xxxxxx r do xxxxxxxxxx r byłem słuchaczem Wyższej Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie. W/w uczelnia została powołana rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1 września 1972 r. w sprawie utworzenia wyższej szkoły oficerskiej resortu spraw wewnętrznych i z rozporządzenia tego nie wynika, że była to jednostka Służby Bezpieczeństwa. Oceniając charakter WSO w Legionowie jak i jej umiejscowienie w strukturze Ministerstwa Spraw Wewnętrznych należy wskazać, iż zgodnie z § 1 statutu uczelnia ta była szkołą wyższą i stanowiła samodzielną jednostkę organizacyjną. Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1989 r. w sprawie zniesienia wyższych szkół oficerskich nadzorowanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych z dniem 30 września 1989 r. zostały zniesione; Wyższa Szkoła Oficerska im. Feliksa Dzierżyńskiego w Legionowie i Wyższa Szkoła Oficerska im. Generała Franciszka Jóźwiaka - Witolda w Szczytnie.

Natomiast zarządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 czerwca 1989 r. w sprawie utworzenia wydziałów zamiejscowych Akademii Spraw Wewnętrznych, z dniem 1 października 1989 r. utworzono Wydział Bezpieczeństwa Państwa w Legionowie i Wydział Porządku Publicznego w Szczytnie.

Ustawą z dnia 6 kwietnia 1990 r. o utworzeniu Urzędu Ochrony Państwa z chwilą utworzenia UOP - Służba Bezpieczeństwa została rozwiązana (art. 129 ust.1). Zgodnie z art. 130 w zw. z art. 137 cytowanej ustawy Urząd Ochrony Państwa utworzony został w dniu 10 sierpnia 1990 r.

Przypomnieć w tym miejscu należy, że zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy lustracyjnej jednostkami Służby Bezpieczeństwa, w rozumieniu tej ustawy, są te jednostki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, które z mocy prawa podlegały rozwiązaniu w chwili zorganizowania Urzędu Ochrony Państwa oraz te jednostki, które były ich poprzedniczkami.

Wyższa Szkoła Oficerska w Legionowie nie została zatem z mocy prawa rozwiązana z chwilą utworzenia UOP albowiem została zlikwidowana w czerwcu 1989 r., natomiast ta druga zniesiona ponad 10 miesięcy wcześniej i to na podstawie art. 3 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o wyższym szkolnictwie wojskowym.

Przywołać należy wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 18 listopada 2009 r. (sygn. IIAKa 322/09; POSAG, 2010/1/198 563028) zgodnie, z którym Wyższej Szkoły Oficerskiej z Legionowa nie można uznać za organ bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa w latach 1944-1990 oraz treści tych dokumentów, bo chociaż mieści się w katalogu instytucji wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt. 5 ustawy lustracyjnej nie odpowiada kryteriom sformułowanym w art. 2 ust. 3 tej ustawy.

Analogiczna ocena prawna charakteru WSO w Legionowie zawarta jest w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie XVIII Wydział Karny z dnia 14 grudnia 2009 r. (sygn. akt XVIII K 258/09). Oba przywołane orzeczenia uwzględniły uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2000 r. (sygn. I KZP 15/00; OSNKW 2000/7-8/61), oraz utrzymana w mocy decyzją Sądu Apelacyjnego w Warszawie w dniu 14 maja 2010 r.

Również Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 stycznia 2012 r. (sygn. Sprawy III AUa 1649/11) zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie uznał, że WSO w Legionowie nie była organem bezpieczeństwa państwa w rozumieniu ustawy lustracyjnej. Sąd II instancji uznał, że okres studiów w WSO w Legionowie powinien być liczony po 2,6%

Biorąc powyższe pod uwagę wnoszę jak na wstępie.

Załączniki: